

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 86.

V Ljubljani, v petek 17. aprila 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 16. aprila.

Volitve.

V današnji seji bile so potrjene volitve poslanec, proti katerim ni bilo nobenega ugovora. Potem so se vršile volitve v predsedništvo. Za predsednika je bil s 301 glasom od 306 oddanih glasov izvoljen dr. Smolka, ki se je zbornici zahvalil za skazano zaupanje in obljubil svojo oblast izvrševati nepristransko. Sklepal je s trikratnim hoch-klicem na presvetlega cesarja, ki so ga poslanci z velikim navdušenjem ponavljali. Za prvega podpredsednika je bil z 253 glasovi izbran baron Chlumecy; 23 listkov (menda mladočeskkih) je bilo praznih; izvoljeni se je zahvalil za skazano mu čast in zagotavljal, da hoče nepristransko predsedovati in podpirati g. predsednika. Ensko izjavo je dal dr. Kathrein, ki je bil z 218 glasovi izbran za drugega podpredsednika. Za zapisnikarje so bili izbrani: Lupul, dr. Ebenhoch, grof Sylva-Tarouca, dr. Götz, Hütter, dr. Marchet, grof Stürgkh, dr. Fuss, vitez Cieński, dr. Wielowiejski, Ochrymowicz, dr. grof Kaunic. Za reditelja pa: dr. pl. Fuchs, Meissler.

Predlogi.

Finančni minister je danes predložil državni proračun, potem pa so bili od združene desnice, od združene leve in od Mladočehov stavljeni nujni predlogi, da naj se na prestolni govor odgovori s posebno adresno, za katero naj se izvoli poseben odsek 36 članov.

Predlog desnice je z nekaterimi besedami utemeljeval poslanec Jaworski, levičarskega je priporočal Plener, mladočeskega pa Engel. Adresni odsek se voli v ponedeljek.

Tudi mnogo samostalnih predlogov bilo je danes sproženih, katerih bode imela zbornica čez glavo, če pojde tako naprej.

Sklep se je bil je ob 2. uri popoldne; prihodnja seja bode jutri.

Odkod se poraja antisemitizem?

Letošnje leto bila je v mestu Mistku na Moravskem prirejena maškarada, pri kateri sta se pokazali kot maski dve bogati židinjki N. Za masko volili sta „usmiljeno sestro“ z rožnim vencem, in imeli sta še toliko predrznosti, da sta poslali slugo v sirotišče usmiljenih sester, da jima posodijo samostansko obleko za vzorec. Maškarada se je vršila in obe židinjki sta res v maski igrali usmiljeni sestre ter — plesali po rožnem vencu iz biserne matice izdelanem. Reč je prišla pred sodišče.

Drug dogodek prigodil se je koj na onem bregu Ostravice v mestu, kamor prebivalci iz okolice radi romajo, pri „sv. Fridku“. Tam je žid v okno svoje prodajalnice djal rakev z otrokom, mehanično oči odpirajočim, s križem in svečo, — da svoji kupčiji dela reklamo. Po treh dnevih so uradi storili svojo dolžnost.

To sta vzgleda iz dveh ne daleč narazen ležečih mest. In zdaj vprašamo povodom teh dogodkov: Kje in kako se porajajo antisemitje?

Zasmehovati svete reči ne pripusti nobeden olikan človek, tem manj pa more to trpeti zaveden katolik. Usmiljene sestre, ki svojo službo tudi židu iz ljubezni do Kristusa žrtvujejo, pa najmanj zaslužijo, da jih predrzne in impertinentne Bahelke zasmehujejo.

Gotovo se nam bode odgovorilo: Saj sodišče stori svojo dolžnost! Da, stori svojo dolžnost, pa to ni še vse. Pohujšanje se je prvič že zgodilo, in drugič, kazni, ki se bode odmenila, bode gotovo takšna, da jo bogati židinjki s svojim denarjem lahko

plačata. In tako je za nekoliko petakov že mogoče marsikaj si dovoliti.

Ravnokar je izdelana nova predloga kazenskega zakona, posneta po kazenski postavi pruski skoro do besedice. Če je bil že stari kazenski zakonik mil zoper raznovrstne razuzdanosti, je novi zakonik še milejši, kar se more posebno zapaziti pri določbah kazni na prestopke, naj tako rečem „gosposke“, n. pr. žaljenje časti, bogokletje, oskrnitev svetih rečij itd. Povsod se pripušča svoboda, zameniti zapor z denarno globo, tako da je bogatin s svojim denarjem pred zapornom skoro čisto zavarovan, dočim je za majhne posege v imetje drugega odmerjen zapor, ne da bi se mogel z denarjem zamenjati.

Tako na pr. nabirati steljo in drva v gozdu bogataša, ali pa loviti rake ali ribe brez dovoljenja, kaznuje se z zapornom, in ko bi se ponavljalo, tudi več tednov trajajočim. Prevzetna razposajenost, bujna razuzdanost pa, kakor smo zgoraj povedali o bogatih židinjah, kaznuje se samo z nekajimi petaki.

Po pameti, ki ni s predsodki prenapolnjena, je oni človek, ki rake ali ribe lovi, morda iz revščine, prav za prav najnedolžnejša stvar proti židinjki po rožnem vencu plesajoči; — paragraf pa pravi drugače, — in prihodnji zakonik, kakor smo slišali, pojde v tem oziru še dalje. Predloga tega kazenskega zakonika bila je že dolgo pred ministrom Schönbornom izdelana, tedaj v ozračju skozi in skozi liberalnem in zdaj naj konservativna stranka glasuje za tako nepravilčen zakon, ki ima očitno biti obramba imetja bogatašev — a ima tisoč in tisoč duric in duric, skozi katere se bodo kapitalistje ognili pravičnemu zaporu?

Čudno je, da v postavodajalnih zborih sedi tako malo razsodnih mož, ki bi javno svoje mnenje izrekli: Gospodje! hotéti si narediti postave za naše imetje in v nemar puščati postave božje, to vendar ne gré! Če mislite, da je treba toliko skrbeti za

LISTEK.

Kriva pota.

(Povest. Spisal V. Fl. Goriški.)

(Konec.)

XVI.

Ko je proti jutru postalo bolj mrzlo, prebudil se je. Skočil je po koncu ter si mél oči premišljujoč, kje je. Kmalu se spomni, kako je bežal pred vojaki, in ves prestrašen se začne ozirati okolo sebe, ko bi kje zagledal kakega vojaka. Ko pa je vse mirno, začne prosteje dihati. Premišluje, kam naj bi šel, da bi dobil ostale tovariše.

„Kam se ti pa tako mudi, bodeš me vendar počakal?“ začuje za seboj glas. Jurij se ozre in zagleda Kregarja.

„Kje ste pa bili po noči?“ vpraša Jurij Kregarja, „jaz sem mislil, da so Vas gotovo vojaki v roke dobili. Sam sem bil v takem strahu, vedno sem mislil, zdaj pa zdaj me dobodo vojaki v pest. Vendar sem jim srečno ubežal.“

„Takega lisjaka kakor sem jaz,“ pohvali se Kregar, „takega ne dobodo vojaki v roke, ko bi jih tudi bilo toliko, kakor listja in trave. Kje so pa ostali tovariši?“

„Ko sem jaz prišel do njih in jim povedal, da

so vojaki za menoj, pustili so vse ter pobegnili. Jaz sem nekoliko časa tekel za njimi, toda kmalo sem jih zgubil iz oči.“

„Tako! Tako!“ godrnja Kregar. „Kaj praviš, kam sem jaz sinoči prišel?“

„Vojakom v roke menda ne?“, odreže se Jurij in se mu smeje. „Sicer bi vas ne bilo sedaj tukaj.“

„Pustimo šalo,“ odvrne Kregar ves vesel, da je Jurij zadobil zopet svojo živahnost. „Jaz sem, kakor se mi zdi, našel zaklad črnega Jurija.“

„Vi? — — — — —“

„Da, jaz,“ odvrne mu Kregar. „Ko sem jo sinoči ubral, kolikor se je dalo, pred vojaki, prišel sem že precej pozno na neki grič, obrasten z visocimi drevesi. Razločevati sicer nisem utegnil, kaka drevesa so. Ves utrujen se uležem v listje in pokrijem, kolikor se je dalo. Zjutraj se kmalu zbudim. Ugledavši bukve se spomnim zaklada, katerega sva midva mislila vzdigniti. Začnem okolico pozorno ogledovati. In ondi res rastó tri stare košate bukve na visokem strmeh robu. Holmec se namreč spušča navpično proti dolini, v kateri teče potok. Ko sem vse natančno pregledal, sklenil sem poiskati tebe, da dvigneva zaklad. In slučajno sem te hitro našel. Pustiva sedaj ostale tovariše, naj bodo, kjer bočejo. Ako niso toliko usmiljenja imeli do tebe, da bi te vsaj seboj vzeli, niso vredni, da bi postali

najini tovariši pri vzdigovanju zaklada. „Kak dan je danes?“

„Danes je ponedeljek, čez tri dni bode kres.“

„Ravno prav, sedaj lahko preskrbiva, kar nama je treba, da lahko kopljeva na kresni večer.“

„Kje naj bi pa ostala toliko časa in kje bodeva dobila vse potrebno?“ vpraša ga Jurij.

„Tu se nama ni treba bati,“ odvrne Juriju Kregar ter izvleče zamazan mošnjiček iz žepa. Tukaj je še nekoliko evenka. Jaz pojdem v kako vas, ondi kupim luč, dve motiki ali pa rovnici in pa nekoliko hrane, da živiva še tri dni. Potem bode pa šlo, ako Bog srečo dá, vse drugače, kakor pa do sedaj.“

Med takimi pogovori sta prehodila dokaj gozda in prišla skoro do porobja, od koder so se videle nekatere hiše.

„Kregar!“ nagovori med potom Jurij starca. „Kakor ste mi vi pravili, obrnilo se je na mojem domu vse na bolje. Ideva pa lahko v mojo rojstno vas, bode pa pri nas ostali toliko časa, da poskusiva srečo. Potem pa lahko ostanete vedno pri nas; ako umrje moj polubrat, potem bodem jaz sam gospodar. Sedaj ste se že zadosti mučili po svetu.“

„Poskusimo za nekoliko časa,“ odvrne mu Kregar, vesel, da ima Jurij toliko ljubezni do njega. „Samo tega ne vem, ker sem še včeraj beračil po vaši vasi, kaj bodo ljudje rekli, ako me ugledajo v tvoji družbi?“

pravice pravičnega imetja, a ne marati pravičnih postav božjih, tedaj se zelo motite. Če vzamete ljudstvu vero v pravičnega Boga, ali mislite, da bo kdo verjel v vaše pravično imetje? In če ne daste pred postavo pravične časti Bogu, ali mislite, da je mogoče častiti in spoštovati pravične zahteve oseb in uradov? Če se v nemar puščajo postave božje, v nemar se puščajo tudi postave človeške.

Katoliki bodo torej v državnem zboru imeli hud boj za predlog kazenske postave, katero bodo zlasti branili liberalni kapitalisti; ti bodo katolike imenovali črne antisemite in nazadnjake, — a upajmo, da katoliki ta boj končajo z zmago. Pravičnost hočemo v vseh rečeh, zato je tudi tukaj Pravičnost se more sicer zadušiti le za nekaj časa, — a ne za vselej! (Liga + 2.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. aprila.

Notranje dežele.

Občinske volitve na Dunaju. Pri ožji volitvi za občinski zbor v Hernalsu na Dunaju je volilna komisija bila proglasila, da je liberalci voljeni. Protisemiti so pa temu ugovarjali, ker so dobro šteli zanje oddane glasove. Skrutinij se je ponovil in pokazalo se je, da sta dve glasovnici protisemitskih kandidatov po zmoti bili prišli v volilno šarico za okrajne odbore. Volilna komisija je v drugič proglasila, da je voljen protisemit.

„Cervonnaja Rusj“, katero je odsvetoval levovski metropolitanski kapitel duhovnikom, je sedaj nehala izhajati. Namesto tega lista bode sedaj izhajala „Galicakaja Rusj“, ki bode tudi vredovana v starorusinskem zmislu, pa menda ne bode tako nasprotna katoliški cerkvi.

Vnanje države.

Trodržavna zveza. Zadnji čas se je po listih mnogo pisalo o tem, da se je trodržavna zveza ponovila, ali da se ponovi. Kakor se kaže, stvar še ni gotova in se utegne še vse razdreti. Italija ima vedno več pomislekov proti tripelalijanci. Zahteva nekda, da bi v prihodnje imela le defenziven značaj. Posebno zaradi Francije mora Italija tudi nekoliko premeniti vnanjo politiko. Denarja drugje ne dobi, nego v Parizu, in narodno-gospodarska borba s Francijo je v finančnem oziru jako mnogo škodovala Italiji. Zaradi tega pa v Rimu morajo pred vsem gledati, da se bolj sprijaznijo s Francijo in so vsled tega vedno manj navdušeni za Nemčijo in Avstrijo.

Bolgarija. Kavarno Panahova v Sofiji, iz katere domov gredoč sta bila napadena Belčev in Stambulov, je v hiši ruskega polkovnika Kesjakova. Ta ruski polkovnik je kupil več hiš v tem delu mesta, ustanovil mej drugim „Hotel Bulgarije“ in še več drugih večjih podjetij. Polkovnik Kesjakov je po rojstvu Bolgar, pa je služil dolgo v ruski vojski. Po osvobojenju Bolgarije je vstopil v bolgarsko vojsko, pa je kmalu izstopil iz nje in se bavil z drugimi posli v Sofiji. V njegovih hišah bila so posvetovanja zarotnikov proti knezu Aleksandru: Zaradi tega je pa moral ostaviti Bolgarijo in je vstopil v rusko vojsko, ter je sedaj v Kovnu. O njem jo znano, da je v vedni zvezi z Benderovom in Grujevom. Ne ve se, je li slučajno Belčev umorjen blizu njegovih hiš, ali se pa zarotniki baš v teh hišah zbirajo.

Srbija in Bolgarija. Vesti o pomnoženju bolgarske vojske ob srbski meji so pretirane. Na meji imajo Bolgari toliko vojakov, kolikor jih je treba za obrambo meje. Vojske začeti pa v Sofiji nihče ne misli.

Srbska vlada vsekako hoče kraljico pregovoriti, da ostavi Srbijo. To se jej bode pa težko posrečilo, ker jej njeni prijatelji prigovarjajo, naj ostane v deželi. Posebno si Garašanin prizadeva, da bi kraljico pregovoril, da ostane v deželi, ker vé, da bode vlada z njo imela vedne sitnosti.

Bismarckova volitev. V 19. nemškem državnozbornem okraju je, kolikor je dosedaj znano, knez Bismarck dobil 7040, socialni demokrat Schmalfeld 3604, naprednjak Adloff 2503 in velf Plate 2981 glasov. Iz 12 volilnih krajev izid volitev še ni znan. Bismarck pride torej v ožjo volitev s socialnim demokratom, pri ožji volitvi bode pa izvoljen, ker mu bodo naprednjaki dali svoje glasove. Socialni demokratje dobili so manj glasov, nego pri zadnji volitvi v tem okraju, naprednjaki so pa nekoliko pridobili.

Solske reforme v Prusiji. Najprej se misli v kadetskimi šolam preustrojiti poduk po sklepih berlinske enquete. Cesar je že dal dotični ukaz, in sedaj se imajo v kratkem preskrbeti nove knjige za zgodovino in domovinoznanstvo, v katerih se bode bolj povzdigovalo nemško narodno stališče.

Vstaja na Kreti se začena. Minoli teden je puntarski odbor v Atenah odposlal kakih sto obo-roženih Grkov na Kreto, da skušajo ondi podpihati vstane. V kratkem jih odide še več sto. Čakajo samo priložnosti. Odposlani Grki razširjajo mej Krečani poziv, da naj se spuntajo in proglasé zjed-njenje z Grško. Bilo je že več bojev mej vstaši in orožniki. Iz Carjigrada odposlalo se je že osem ba-taljonov vojakov na Kreto.

Izvirni dopisi.

Iz ljublj. dekanije, 14. aprila. V nedeljo 12. aprila izvršilo se je v Št. Vidu nad Ljubljano slovesno vmeščenje novega župnika, preč. g. Gregorja Malovrha. Katoličana oveseljuje taka slovesnost in verno ljudstvo rado prihaja k njej; in takó je bilo tudi v prelepem Št. Vidu.

Pot od župniškega dvorca do cerkve in cerkev bili sta primerno ozaljšani; in ko nastopi čas službe božje, prične se sprevod; zastopano je županstvo s cerkvenimi ključarji, zastopana je šola, zastopana šentviška so društva: Požarna bramba, čitalnica in družba rokodelskih pomočnikov, vsaka z zastavo; dalje vidimo v sprevodu preč. gosp. dekana Flisa, ljublj. župnika, č. gosp. P. Kalistra, č. gosp. župnika iz Preske in tri župnikove sošolce: č. gg. P. Rajnerja ter župnika iz Smlednika in Črnuč, ter domačega gosp. kapelana in občespoštovanega preljubljenega gospoda vladnega svetnika, okrajnega glavarja Mahkota; po končani slovesnosti pa počasti s svojim „dobro došlim“ g. župnika še četrty sošolec, č. gosp. župnik iz Hrenovic, ki je po zjutranjem duhovnem opraviilu napotil se k svojemu sošolcu.

Po „Veni s. Spiritus!“ pride na vrsto cerkveni govor. V čvrsti besedi, v jako krasni pa lahko umevni podobi, posneti po sv. pismu, postavijo veleč. gosp. dekan poslušalcem pred oči pravega Pa-

stirja Jezusa Kristusa ter razjasnijo v prelepem nadaljevanju, v katerem oziru je duhovni pastir po svojih dolžnostih Jezusov namestnik, ljudstvo pa po svojih dolžnostih prava njegova čeda, da bi po takem skupnem delovanju pastirja in čede vsi skupaj se zbrali v naročji pravega Pastirja v Očetovem domu!

Pri službi božji odlikoval se je znani šentviški pevski zbor; v liturgičnem duhu izvrševal je svojo nalogo in je, soditi po predavanju, jako številen.

Vdeležence cerkvene slovesnosti je povabil domači gospod župnik k obedu, pri katerem je napil prvi blag. gosp. vladni svetnik gosp. župniku v njemu lastni krasni besedi, v kateri je poudaril, da župnikovo dosedanje moralno življenje podaja veselo nado modrega vladanja. Zahvalivši se za lepo častitko napiva domači gospod župnik še ostalim gosp. gostom; in v prijaznem razgovoru je hitro potekel čas pravega veselja.

Iz Zagreba, 14. aprila. (Raznoterosti.)

Zdaj, ko se približuje čas gospodarske razstave, našlo je naše mestno zastopstvo mnogo stvari v samem mestu, ki bi se morale odstraniti poprej, nego se razstava odpre. Pred vsem se nahaja v nekih najlepših ulicah, rekel bi skoraj še nekoliko pravih trogloditskih prebivališč ali bolje koč, ki so zares na sramoto mestu. Te kočje so pa tudi nezdrave za ljudi, ki v njih stanujejo. Zatorej je mestno poglavarstvo dalo že nekaj takih koč izprazniti, bodo li jih pa tudi podrli, je drugo vprašanje, ker posestniki preveč za nje zahtevajo; dokler pride pa do eksproprijacije, traja večkrat po več let. In tako bodo mogli tujci vendar le videti, kakšne hiše so bile nekda v hrvaškem glavnem mestu. Drugo vprašanje je tudi prav važno, namreč o tlaku, ki je skoraj malokje tako slab, kakor pri nas, ali bolje rekóč, skoraj ga niti ni, razven po glavnih ulicah. Razprave o tej zadevi se bodo menda tudi tako zategnile, da do razstave ne bodo mogle biti popločane vse ulice, kakor se želi. Vendar pa je nada, da bodo vsaj važnejše ulice do razstave gotove.

Tudi neko narodno vprašanje je v zvezi z razstavo. Slovan je namreč povsodi enako dobročuden, pa rad sprejema vse, kar je tujega. Posebno se radi poprimemo tujega jezika, pri nas nemškega, kajti madjarski dozda vendar še ni v modi. Vsled tega so skoraj vsi napisi nad prodajalnicami hrvaški in nemški, poslednji gotovo brez vsake potrebe, saj pri nas ni Nemcev, židje pa tudi znajo hrvaški. To je neka malomarnost naših mesščanov, ki bi bili mogli že zdavnej odstraniti take nemške napise. Zakaj je drugo vse hrvaški, napisi nad uradi, celó pri zajedniških, a mesščani sami trpé ta pri nas tuji jezik nad svojimi vrati. Letos se je že večkrat dogodilo, da so bili taki napisi po noči odstranjeni in zamazani, pa splošna želja je javnega mnjenja, da se vsi nemški napisi do razstave odstranijo. Zato je sklical že tudi župan radi te zadeve enketo, da nagovori meščane, naj oni sami v tem pogledu storé, kar zahteva njihova domoljubna dolžnost. Prav radovedni smo, kako se bode to vprašanje

„Kaj je to komu mar! Vsak naj za-se skrbi,“ odvrne mu Jurij.

Kregar ga vendar posluša ter gre z njim.

XVII.

Ko prideta domov, zberó se vsi sosedje iz rado-vednosti, kajti vsakdo bi rad vedel, kje je Jurij med tem časom bil in kaj je počel. Radi bi bili tudi zvedeli, zakaj je privedel starca seboj. Toda Jurij se je držal tako čudno, da so vsi spoznali, da mu ta vprašanja niso nič kaj všeč. V teh treh dneh je pregledal vse poslopje in zapazil, da je zanemarjeno. Polubrat je mej tem umiral in že prvi dan res umrl. Ko je pa napočil tretji dan, pripravil je doma vse, kar je bilo treba, potem pa sta hitela oba molčé v gozd.

Bil je lep poleten večer. Solnce je ravno zašlo za bližnjimi gorami. Tu so se začeli prikazovati posamezni plameni daleč na okolo. Na malem griču se je svetil ogenj in okolo njega so se premikali otroci. Na vseh straneh nastajali so novi ognji. Bil je kresni večer.

Kregar in Jurij zmetala sta stvari, katere sta seboj prinesla, v neki grm, vsedla se v mehko travo ter zrla v okolico. Oba sta molčala in nepotrpežljivo čakala polnoči. Polagoma so začeli ognji ugašati. Sedaj je zmanjkalo jednega na tem koncu obzora, sedaj drugega na onem koncu.

„To je ravno tako, kakor pri ljudeh“, izpregovori Jurij, kateremu je nekako tesno prihajalo. „Sedaj se jeden vidi zelo daleč, toda najedenkrat ni več sledú za njim.“

„Res je tako“, odgovori mu kratko Kregar. Toda videlo se je, da se danes sicer vedno zgovornemu starcu ne ljubi dosti govoriti. Nastal je dolgotrajen molk.

Vedno več zvezd se je prikazovalo na nebu, od juga sém so se vzdigovale meglice in se širile po nebu. Bilo je videti, da nastane to noč še velik vihar. Kregar se je skrbno oziral na vse strani in majal z glavo. Da bi se Jurij mirno lotil namerjanega dela, rekel mu je Kregar: „Veš kaj? Poskusi sedaj nekoliko zaspati, bodem ta čas jaz čul, potem pa ti nekoliko časa, da se odpočiješ.“

Jurij se uleže ter kmalu zaspi.

Mej tem se je nebo preprezalo z debelimi oblaki in vihar je začel majati stoletna drevesa. Od daleč se je čulo gromenje. Ko je pa jedenkrat močno zagromelo, prebudil se je Jurij ter skočil po koncu. Nekako prestrašen vprašal je Kregarja, kaj bodeta počela sedaj. Kregar mu je odgovoril, da bode že skoro čas iti na delo. Vzela sta tedaj orodje ter se napotila na vrhunec holmea. Silen vihar je začel med tem pripogibati velikanska debela kakor bilke na polju. Začele so padati debele kaplje, a ona se za to ništa dosti zmenila. Ko sta prišla

do vrhunca in čula pod seboj bobnenje hitro deročega potoka, pograbila sta lopati ter pričela urno kopati.

Strašno je razgrajala viharjeva sila; lomeča se debela so pokala, bliski so švigali in grom je pretresal zemljo in ozračje. Bilo je kakor sodnji dan. Toda vkljub temu sta hitela in kopala marljivo dalje. Bukev je bila vsa otla.

Ker blizu debela okoli ni bilo mogoče ničesar izkopati, začela sta rovati zemljo pod koreninami starega drevesa. Ni ju motil silni vihar. Bila sta za vse gluha in slepa. Po dolgem trudu zagledata majhen zaboj, in ko udari Kregar z lopato po njem, nekoliko zazveni.

Po tem spoznata, da mora biti železen. Poklek-neta na tla ter začneta z rokami nemirno izgrebati škrinjó ter metati prst v šumečo vodo.

Kar se začne strašen polom. Jurij skoči hitro po koncu, a bilo je že prekasno, kajti bukev se zruši ter ga pritisne na desno roko. Z vso silo se oprosti ter kliče Kregarja. Dolgo časa se ne oglasi, naposled pa začne prav blizu zamolklo stokanje. Pristopi bliže in zapazi, da je debela bukova veja pala na Kregarja ter ga tako potrla, da se ni mogel ganiti. Hitro zgrabi lopato ter jo položi pod deblo, da bi jo vzdignil. Toda dlje časa brez vspeha napenja vse svoje moči; slednjič vendar premakne deblo za toliko, da more Kregarja osloboditi strašne

skonečalo in bode li narodni duh nadvladal staro nam skoraj prirojeno navado.

Ta teden bodo začeli premikati pri stolni cerkvi zvonove iz južnega zvonika v severni. To delo bo trajalo dlje časa ter bode treba veliko opreznosti, da se delo srečno dovrši. Potem bodo južni zvonik podrli do lin ter ga začeli dozidavati, da ga izjednačijo s severnim. Delo bo trajalo do leta 1895, kadar mislijo zvonika dogotoviti. V novjšem času se je raznesel glas, da je pri severnem zvoniku temelj preslab in da se opazajo na njem razpokline. To pa ni resnično, to so sploh neznatne razpokline, ki se opazajo pri vsakem zidanju. Vse bolj veličanstveno se predstavlja naša stolna cerkev, čim bolj se zvonika vzdigujeta, a ko bosta dogotovljena ter obzidje, nekdanja trdnjava pred cerkvijo odstranjena, potem bode mogel vsak Hrvat ponosno reči, da je to eden najlepših hramov Božjih, kar jih je na slovanskem jugu poleg stolne cerkve v Djakovu, s to razliko, da se zagrebška odlikuje še posebej kot zgodovinski spomenik iz starodavnih časov.

O nasledniku pokojnega kardinala Mihajloviča se zdaj popolnoma molči pri nas in na Ogrskem. Mogoče je, da se bode slednjič ta zadeva vender le dobro za Hrvate rešila, kar bi bilo tudi najpametneje. Pokojni kardinal je dobro razjasnil Madjarom, kako se mu je godilo v Zagrebu kot tujcu, pa morda vender le ne bodo v prihodnje hoteli vrniti zopet kakšnega tujca, ker ima med domačimi sinovi dosta sposobnih za to dostojanstvo. A vrh tega pa bi se povrnila sloga in mir med duhovstvom, kar bi bilo le samemu narodu na korist. Ako so Madjari računali na Medmurje, katero bi mogli dobiti po svojem privržencu, odrekli so se morda zdaj tej nadi, ko so zvedeli mnenje tudi ogrskih cerkvenih oblastev, katera niso zato zavzeta, da bi se stari cerkveni odnošaji radi politike morali menjati. Sodi se zdaj v tem pogledu bolj trezno nego s početka, pa se bodo morda dotični krogi še bolj streznili, ko pride do imenovanja na škofa zagrebskega. Mi se nadajamo, da bode dobil to mesto domači sin, Hrvat, kajti samo takemu pripada tako dostojanstvo na Hrvatskem.

Dnevne novice.

(Presvetli cesar o Slovencih.) Z Dunaja se nam piše: Danes, dné 16. t. m., je bil poslanec Nabergoj pri cesarju v avdijenci, da se zahvali za odlikovanje s Franc-Jozefovim redom. Pri vstopu rekel je vladar: „Veseli me, Vas tukaj videti“. Po zahvali je nadaljeval: „Zadovoljen sem z Vašo, meni že dolgo poznano patrijotično zvestobo, kakor tudi Vaših rojakov, s katerimi sem prav zadovoljen“. Poslanec Nabergoj je nato rekel: „Vaše Veličanstvo naj bode zagotovljeno, da bomo primorski Slovenci vedno kviško držali avstrijsko zastavo“. Kakor je bil cesar milostljivo sprejel g. poslanca, enako prijazno ga je odpustil.

(Gospod deželni predsednik baron Winkler) se po izreku zdravnikovem v obče nekoliko bolje počuti, vendar pa vnetje oprsne mreže narašča.

teže. Kregar je le še malo živ. Naloži ga varno na hrbet ter ga odnese domov.

XVIII.

Podgoriški župnik se ravno pripravlja za sv. mašo, kar nekdo močno pozvoni.

V tem trenutku že vstopi Jurij ter pozdravi: „Dobro jutro, gospod župnik!“

„Bog daj! Kaj te je pa prignalo tako zgodaj k meni?“

„Prosim, bodite tako dobri, pa pridite k nam; pri nas je neki star mož na smrt bolan. Prosil me je, naj Vas pokličem, da ga previdite.“

Župnik pokliče cerkovnika, da pripravi vse potrebno.

Jurij pa hiti domov.

Bolnik, stari Kregar, ležal je na belo pogrnjeni postelji in težko dihal. Bralo se mu je na obrazu, da ne bode več dolgo. Lice postajalo mu je vedno bolj blede.

Ko je prišel duhovni pastir, previdel je Kregarja. Ko se je duhovnik od njega poslovil, kapale so mu debele solze po zagorelem licu.

Ko pristopi Jurij k njegovi postelji, prime ga Kregar za roko ter začne tiho govoriti:

„Dragi Jurij! Bog ti povrni stotero, kar si mi

(Dolenjski železnici.) Kranjska deželna vlada je od trgovskega ministerstva dobila nalog, da na podlagi predloženega operata prične štacijsko komisijo in nov pregled trase do državnega kolodvora v Šiški. Z mnogih strani čujemo prav opravičene pritožbe zaradi nesrečne misli, naj bi se dolenjska železnica končala s postajo v Šiški. Dolenjci bodo morali, če se načrt ne predrugači, svoje blago voziti čkoli Ljubljane v Šiško in od tam zopet nazaj v Ljubljano. Naj bi torej merodajni krogi storili potrebne korake, da se vprašanje gledé na ljubljanski kolodvor dolenjskih železnic za dolenjsko stran ugodnejše reši.

(Promocija.) Dnó 15. t. m. je bil na graškem vsenčilišču č. g. Alojzij Meškó, profesor pravoslovja v Mariboru, promoviran za doktorja bogoslovja.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlala blagorodna gospa Verderberjeva svoto treh goldinarjev, nabranih v veseli družbi. — Nam ne preostaje več zahvalnih besedij gledé litijsko-šmarniških rodoljubkinj in rodoljubov; zato smo sklenili s sedanjim mesecem pričenski po številkah objavljati doneske iz one domorodne doline. Pesniškega v sebi sicer nima številka in istotako ni posebno pesniški mesec april — vendar pa kličemo: naj pošiljateljico prvega štetega daru mili Bog še mnogo let živi! — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Dr. Foregger), državni poslanec za celjsko mestno skupino, se doslej ni pridružil še nobenemu klubu. Kakor znano, bil je ta „framason“ član že vseh liberalnih klubov, ki pa so se ga radi znebili, ker je neznosen plitev kričač.

(Štajerski deželni odbor) naznanja, da se dné 1. julija t. l. začne poletni pouk na deželni podkavalni šoli v Gradcu in oddá pridnim in potrebnim kovačem deset deželnih štipendij po 50 gld. s prostim stanovanjem. Tudi več okrajnih zastopov in kmetijskih podružnic bode oddalo štipendije po 50 gld. Pogoji so: Starost osemnajst let, zdravje in krepka vzrast, domovinska pravica na Štajerskem, dobro dovršena ljudska šola in vsaj dveletno delovanje kot kovaški pomočnik. Prošnje s potrebnimi spričevali je treba vložiti pri deželnem odboru do 31. dné maja t. l.

(Deželna učiteljska konferencija) bode, kakor je sklenil deželni šolski svet kranjski, letos v začetku meseca septembra. Zadnja deželna konferencija je bila leta 1878.

(Iz deželnega šolskega sveta.) V zadnji seji je sklenil deželni šolski svet, da se enorazrednici v Predvoru in Zagorji razširita v dvorazrednici, dvorazrednica pri Mariji Devici v Polji v štirirazrednico, v Retečah in na St. Urški Gori pa ustanovita novi šoli. Imenovana sta bila za četrto mesto v Vipavi začasna učiteljica v Kanalu, gospodična Alojzija Bisail, učitelj v Jesenicah, gosp. Rudolf Piš za enorazrednico v Beli Peči. Stalno so nameščeni g. R. Dolenc v Podragi, g. Fr. Česnik v Ovčaku, g. J. Cvirn v Trziču in nadučitelj g. J. Barle v Podzemlju.

dobrega storil. Jaz na tebe na onem svetu ne bom pozabil. Daj mi roko, da bodeš vedno ostal pošten človek.“

Jurij mu ginjen stisne desnico, ter si otrne solzo, katera mu je lesketala v očesu.

Kregar je še nekoliko mrmral, obrnil se na drugo stran ter zaspal na večno.

Ko so se oglašali podgoriški zvonovi, povpraševali so se vaščanje, kdo je umrl. Ko so zvedeli, da je pri Vilarju umrl star, neznan mož, govorili so ljudje marsikaj. Pravili so si, da stari mož ni mogel biti čisto brez drobiža, kajti bil je tak pogreb in taka slovesna maša za njim, kakor se to že davno v Podgori ni zgodilo.

Jurij je šel drugi dan po Kregarjevi smrti k zakladu. Ondi je dobil še vse na starem mestu. Odprl je železni zabojček in našel v njem lepo svoto srebrnjakov. Od teh je dal nekaj za maše za nesrečnega Kregarja in pa za črnega Jurija. Z ostalim pa je plačal dolgove, kateri so bili na njegovi domačiji, ter se pridno lotil dela. Pokupil je polagoma njive in gozde, kateri so bili že prodani. Postal je kmalu prvi gospodar v vasi.

Nekega lepega jesenskega dné peljal se je v prazniški obleki od doma. Nihče ni vedel kam. Ko je pa župnik v nedeljo oklical Jurija Vilarja in Anico Rodetovo, začeli so ljudje zopet stikati glave. Čudno

(Rop in umor.) Janez Schönwetter, ki je pri Sentilji v Slov. Gor. umoril živinskega kupca T. Barbariča, bil je v sredo pri porotnem sodišču v Celju obsojen na vislice.

(Na Trsatu) pri Reki bode 10., 11. in 12. maja t. l. tridnevna v spomin 600letnice, ko je bila Marijina hiša, ki je zdaj v Loreti, iz Nazareta čudežno prenesena na Trsat. Dnó 10. maja bode daroval slovesno sv. mašo mil. gosp. škof Posilović. Iz Ljubljane pojde dné 9. maja ob 1/2. uri popoldne poseben vlak po nizki ceni. Več o tem se zve v pisarni v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

(Nadzorovanje.) Novi c. kr. deželni šolski nadzornik v Gradcu, g. dr. Konrad Jarc, pripeljal se je v nedeljo zvečer v Maribor ter naslednje dni nadzoroval c. kr. učiteljske in ljudske šole.

(Imenovanje.) Pravni praktikant pri deželnem sodišču v Gradcu g. J. Kotnik je imenovan za avskultanta na Koroškem.

(Vlada in proslava prvega maja.) Vlada je naročila vsem upravam državnih zavodov, naj opozorijo delavce na vse posledice, ko bi samovoljno ustavili delo 1. dan maja, in da na nobeden način ne smejo dovoliti, da bi se ne delalo. V odredbi se zlasti to naglašja, da je samovoljno ustavljenje dela protipostavno. Vrhu tega se je zaukazalo vsem deželnim upravam, naj v tem smislu postopajo pri vseh velikih zasebnih obrtnih zavodih in obrtih.

(Novi nadškof v Zadru.) „Narodni List“ piše: Zvedeli smo iz dobrega vira, da bode imenovan za nadškofa zaderskega in metropolita dalmatinskega vrhbosanski nadškof mil. g. dr. Stadler.

(„Učiteljski Tovariš“) ima v zadnji številki naslednjo vsebino: „O zemljepisnem pouku“, spisal prof. Fr. Orožen. — „Uredba učiteljskih plač na Kranjskem“, spisal Fr. Levec. — „Knjiga Slovenska“, piše J. Marn. — Ukazi in odredbe šol. oblastev. — Književnost. — Listek. — Dopisi. — Vestnik.

(Akademično društvo „Triglav“) v Gradcu ima v soboto dné 18. aprila t. l. svoje I. redno zborovanje z nastopnim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Volitev predsednika. 4. Volitev novega odbora. 5. Poročilo odbora „ad hoc“ zaradi izleta. 6. Poročilo gosp. Mohoriča gledé tamburaškega vprašanja. 7. Predavanje; čita g. cand. prof. Fr. Gestrin. 8. Slučajnosti. Lokal: Knopfs „Restauration zur Weinbecke“, Klosterwiesgasse. Začetek ob 8. uri zvečer.

(V spomin na štiristoletnico najdenja Amerike) delajo v Chikagu, v trgovskem središču severnoameričanskih Zjedinjenih držav, priprave za svetovno razstavo, ki se bode otvorila meseca maja 1893. l. in h kateri se vabi ves svet. Tisti, ki se za to reč zanimajo, pozvedó bolj natančno o njej iz knjižice, ki je došla trgovski in obrtnijski zbornici v Ljubljani in je vsakemu na razpolaganje. Tudi s pismenimi pojasnili je pripravljena omenjena zbornica postreči.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Premeščeni so čč. gg. kapelani: Josip Mlaškó

se jim je zdelo, da bode dobil tako bogato in lepo nevesto.

Minulo je nekoliko let. Jurij Vilar, resen mož tridesetih let, je držal malega dečka v naročju ter se z njim igral. Kar stopi v sobo star suh berač ter prosi ubogajme. Oče dá mlademu Jurčku novce v roko, da ga podeli staremu siromaku. Prosjak se zahvali.

Ko Jurij začuje ta glas, zdi se mu nekoliko znan. Pogleda berača bolj bistro in spozna starega Jorčana.

„Kako je kaj, oče?“ vpraša ga potem.

„Slabo! Slabo!“ odgovori mu oni ter hoče oditi.

„Počakajte malo!“, prigovarja mu Jurij. Jorčan na to odloži svojo malho na klop ter se usede poleg peči. V tem pride Anica v sobo.

Ko jo zagleda Jorčan, zarudi ter se obrne v stran, da ne bi tega zapazili.

„Moj oče!“ zakliče Anica ter skoči k prosjaku. Kdo bi popisal ta prizor!

Stari Jorčan sedel je potem še mnogo let pri peči ter Jurčku in njegovim bratcem pripovedoval, kaj je skusil na svetu. Učil jih je, naj bodo pridni in pošteni, da se jim ne bode treba klatiti po svetu, kakor njemu nekdej.

od Sv. Jakoba v Slov. Gor. v Vuzenico, Fr. Murkovič iz Jarenine k Sv. Martinu pri Sl. Gradu, Ivan Vreže od Sv. Martina v Jarenino, Peter Zadavec iz Vuzenice k Sv. Jakobu v Sl. Gor., Fr. Bratkovič iz Leskovec k Sv. Lenartu.

(„Národne legende za slovensko mladino“) nabral, izdal in založil Anton Kosi, učitelj v Središču. Cena 16 kr. To tretji zvezek zbirke, katero izdaje marljivi g. učitelj, ter obseza 21 legend, nabranih iz raznih listov slovenskih. Gotovo bode slovenska mladina tudi ta snopič z veseljem prebirala v svoj duševni prid.

Slavnemu vredništvu „Slovenca“

v Ljubljani.

Blagovolite dopis z nadpisom „Iz Goričan“, nahajoč se med dnevnimi novicami z dné 7. aprila t. l., št. 77, sledeče popraviti:

Ni res, da dobivajo delavci v tovarni v Goričanah in sosedni tovarni kot dnevni zaslužek le po 60, 65 in 70 kr., ker vsak delavec prejema plačilo primerno svoji delavnosti in zmožnosti, vsled česar ima veliko delavcev večji dnevni zaslužek.¹⁾ In ravno v zgoraj navedeni notici imenovani delavec²⁾ prejemal je kot dnevni zaslužek znesek 90 kr.

Ni res, da tovarniški zdravnik iz bolniške blagajne svoje plače ne dobiva. Taista izplačuje se mu točno koncem vsacega meseca, kar se lahko dokaže po blagajniških knjigah in s pobotnicami dotičnega gospoda.³⁾

Da je bil primoran delavec, ki je obolel na očeh, drugemu zdravniku, pri katerem je iskal pomoči, iz svojega žepa plačati 19 gld., ni resnično v tem, ker se mu je iz bolniške blagajne radi te bolezni od 11. februarja do 31. marca 1891 izplačalo 23 gld. 52 kr.

Ni res, da dotični zdravnik ni dovolj previden.⁴⁾ Nasprotno dokaže slučaj, da je on omenjenemu, na očeh bolnemu delavcu znanega specialista gospoda dr. Bocka svetoval, po katerem nasvetu se pa delavec ni ravnal.

Prosimo, sklicevaje se na tiskovni zakon, da blagovolite sprejeti to popravo v Vaš list.

Medvode, dné 14. aprila 1891.

Spoštovanjem

J. Gustav Dietrich.

¹⁾ Da, veliko, a ne večina. Op. vredn.

²⁾ Mi nismo imenovali nobenega delavca, dasiravno nam je znano ime. Op. vredn.

³⁾ A kdo sme pogledati v blagajniške knjige?

⁴⁾ Ni dovolj previden v besedah nasproti drugemu spolu.

Raznoterosti.

— Posebna razstava bode drugo leto v Parizu. Na tej razstavi bodo ljudje iz vseh človeških plemen, ki bodo na razpolaganje narodopisnemu kongresu v naučne svrhe. Razstavo priredé učenjaki Quatrefages, Grandidier, Jules Simon in Schölicher. Predsednik narodopisnemu kongresu bode nekda Lockroy.

— „Leni menihi?“ Red usmiljenih bratov, ki streže brezplačno ubogim bolnikom, ne gledé na vero, narodnost in stanove, je v 15 bolnišnicah avstrijskih leta 1890 oskrboval 14.385 bolnikov. Od teh jih je umrlo 925, zdravih je zapustilo bolnišnice 12.692; drugi ostali so koncem leta še v njih.

— Prof. Adamkievič predložil je cesarski akademiji znanostij na Dunaju zdravilo za raka.

— Najvišje sodišče razsodilo je v nekem posebnem slučaju, da naznanilo kake prepovedane knjige v inseratnem delu kacega lista ali pa mej noticami ni kaznjivo, če ni povedana vsebina, ker se tako naznanilo ne more smatrati za razširjevanje dotične knjige.

— Vihar s snegom. Na severnem Angleškem in na Škotskem razsajal je dné 8. t. m. ves dan grozen vihar s snegom. Na več krajih je bil pretrgan promet na železnici.

— Čudna oporoka. Ni dolgo tega, kar je na Dunaju umrl neki posebnež. V njegovi ostalini našla se je oporoka, v kateri je volil vse premoženje svoje neki gospodični z motivacijo: „Ljubila sva se nekoč, pa vi ste odbili mojo roko in moje ime. V znak hvaležnosti, da ste mi obvarovali svobodo in neodvisnost do smrti in me obvarovali zakonskih nadlog, volim vam 500.000 goldinarjev.“

— Umrl je mojster reklame. Dné 6. t. m. umrl je T. Phineus Barnum, mojster reklame in humbuga v severnoameriškem mestu Bridgeportu. Skoro ga ni na svetu posla, s katerim bi se ne bil pečal. Bil je pisatelj, časnikar, impresario, aranžer in pripravljatelj razstav, založnih časopisov, vojak, izumljevalec del, ter je znal občinstvo pridobiti s smelimi in originalnimi reklamami. Kot pisatelj sestavljal je več zanimivih stvari. Njegova dela „Borba in zmaga“, „Humbug v svetu“ in „Kako se služi denar“ so prave dragocenosti za one, ki kaj drže na izvirne ideje.

— Vzrast slovstvene produkcije češke in pojemanje slovstvene produkcije nemške v Pragi. Iz statistične knjige kraljevega mesta Prage za leto 1889 se razvidi, da ravno v tej razmeri, v kateri je v Pragi v petih letih narastla slovstvena produkcija češka, pojema literarna produkcija nemška. Tako je n. pr. leta 1885 iz vsake stotine v Pragi in v predmestjih izdanih spisov (brez časnikov) bilo 68:2 čeških, 28:1 nemških in 3:7 inojezičnih. Leta 1887: 77:2 čeških, 19:8 nemških in 3:0 inojezičnih. Leta 1888: 84:7 čeških, 11:8 nemških in 2:5 inojezičnih. — Poprečni znesek skozi pet let izdanih spisov iznaša 75:2 odstotkov čeških, 21:9 odstotkov nemških in 2:9 odstotkov inojezičnih spisov. — Isto razmero vidimo tudi v časniški produkciji. Leta 1889 izhajalo je v Pragi 10:0 odstotkov znanstvenih časnikov, 20:5 odstotkov političnih, 56:7 odstotkov strokovnjaških, 10:6 odstotkov poljudno pisanih in 2:2 zabavnih. Izmed teh bilo je 72:2 odstotkov znanstvenih časnikov čeških, 11:1 odstotkov nemških, 11:1 odstotkov češko-nemških, 5:6 odstotkov drugih. Političnih časnikov je bilo 75:7 odstotkov čeških, 21:6 odstotkov nemških, 2:7 češko-nemških. Izmed strokovnjaških časnikov je bilo 69:6 odstotkov čeških, 26:5 odstotkov nemških, 3:9 odstotkov češko-nemških. Poljudno pisanih časnikov je bilo 84:2 odstotkov čeških, 15:8 odstotkov nemških. Izmed zabavnih časnikov je bilo 100 odstotkov čeških, nemških pa — nič! — Posledice iz teh statističnih podatkov naj blagovolé „Slovenčevi“ čitatelji sami razmotrivati! (Liga + 2.)

Telegrami.

Dunaj, 16. aprila. V Hernalsu sta zvečer pred 10. uro trgovca Matijo Schuh-a napala in umorila dva neznana človeka v njegovi prodajalnici. Ko so zaslišali strel in prihiteli, sta morilca že zbežala. Morilca so takoj dobili. Prvi je zaradi tatvine odpuščen trgovski pomočnik Krebs, ki se je ustrelil, ko so ga hoteli prijeti; drugi pa je vse priznal.

Dunaj, 17. aprila. Mladočeški klub je izvolil odsek sedmerih članov, da izdela posebno adresno. — V državnem zboru so Kokoschinegg in tovariši nasvetovali premembo zakona o zamudnih obrestih direktnih davkov. Marchet in tovariši nasvetujejo oproščenje davkov od vinogradov po trtni uši poškodovanih in brezobrestna posojila dotičnim občinam. Na predlog poslancev Javorskega in Hohenwarta se je sklenilo, izvoliti peticijski odsek 24 članov.

Praga, 16. aprila. Kakor poroča „Hlas Naroda“, prevladala je gledé na adresno med Mladočehi zmerna stranka. Herold, Eim in Kaizl bodo sestavili previdno adresno, kateri utegnejo pritrčiti tudi veleposestniki in moravski Čehi.

Geestemünde, 17. aprila. Bismarck je dobil vkupe 7557 glasov, Adloff 2619, Plate 3343, Schmalfeld 3928. Torej bode ožja volitev med Bismarckom in Schmalfeldom.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoča, vspešno učinkujoča, prebavne organe vrejujoča zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—67)

Tujci.

15. aprila.

Pri **Maliču**: Spohn, Schadeck, Schulz, Brodman, Schütz, Müttler, Tüsenegger, Stern, Schwarz, trgovci; Spitzer, potovalec, z Dunaja. — Abeles, trgovec, iz Trsta. — Steiner, trgovec, iz Brna. — Rissmaul, uradnikova hči, iz Grada. — Brandt, c. kr. živinozdravnik, iz Zagreba. — Fleischner, potovalec, iz Prage. — Müller, mehanik, s soprogo, iz Dunajskega Novega Mesta. — Baur, tovarnar, iz Inomosta. — pl. Hess, vodja, iz Fohusdorfa

Pri **Stonu**: Drab, Jamnitz, Rosanitz, potovalec, z Dunaja. — Grile iz Vač. — Povše iz Mokronoga. — Moth, zasebnica, iz Inomosta. — Kassie in Firmin, poštna uradnika, iz Zagreba. — Reich, zasebnik, iz Monakovega. — Scherer, trgovec, iz Grada. — Harman, c. in kr. polkovnik, z rodbino, iz Ljubljane. — Günther, prodajalec čipk, s Češkega. — Pintar, duhovnik, iz Trnja. — dr. Dolscheni iz Gorice. — Skorecki iz Krakovega. — Pevce z rodbino iz Pulja. Schlesinger, potovalec, iz Brna. — Kundiš iz Voloske. — Paximandi s soprogo iz Trsta. — Reiss iz Monakovega.

Pri **bavarskem dvoru**: Vogrin iz Sp. Nemške Loke. — Jakliš iz Brezove. — Maurin, Eppich, Stonich, Michitsch iz Sp. Nemške Loke. — Loretiš iz Knežje Lipe. — Gerzina iz Št. Petra.

Pri **Južnem kolodvoru**: Müller, potovalec, s soprogo, iz Črnomlja. — Maulwurf, potovalec, iz Vel. Kaniže. — Wohlmut, trgovski pomočnik, iz Maribora. — Peris, vino-tržec, iz Jaske.

Umrli so:

15. aprila. Franc Zupančič, posestnikov sin, 43 let, Cesta v mestni log 15, tuberculose. — Frančiška Gregorič, živilja, 26 let, Ulice na Grad 11, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v sred.
opazovanja	urakomera v mm	termomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	737.7	7.8	sl. vzh.	del. jasno	
16. 2. u. pop.	737.5	12.2	"	oblačno	0.00
9. u. zveč.	738.1	8.4	"	"	
Srednja temperatura 9.5°, za 0.2° nad normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

17. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92 gld	55 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16% "	92 " "	55 " "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " "	15 " "
Papirna renta, davka prosta	101 " "	75 " "
Akcije avstr.-ogerske banke	989 " "	" "
Kreditne akcije	300 " "	25 " "
London	116 " "	45 " "
Srebro	" "	" "
Francoski napoleond.	9 " "	24 1/2 " "
Cesarski cekini	5 " "	51 " "
Nemške marke	57 " "	10 " "

Zahvala.

Podpisani izreka toplo zahvalo sl. gasilnemu društvu v Št. Vidu nad Ljubljano, ki je dné 6. t. m. prihitelo gasiti goreči dvojni kozolec ter tako zabranilo še večjo nesrečo.

V Stožicah, dné 15. aprila 1891.

Matej Sitar,
posestnik.

~~~~~

Ana Rupnik,

izdelovalka umetnih cvetlic,

sv. Petra cesta št. 13,

priporoča visokočastiti duhovščini in slav. občinstvu vsa v to stroko spadajoča dela po primerui ceni. (4—2)

~~~~~

Kipi Matere Božje lurske

v umetno izdelani skalni jami, solidno in trdno narejeni. (6—5)

Cena podobni z jamo vred:

Velikost podobi	od gipsa	od lesa
100 cm	gld. 75.—	gld. 90.—
75 "	" 40.—	" 58.—
63 "	" 30.—	" 42.—
56 "	" 20.—	" 35.—
45 "	" 10.—	" 25.—
35 "	" 7.80	" 18.50
26 "	" 5.50	" 14.—

~~~~~

Jamo brez podobe računam po velikosti. ~~~~~

JANEZ FRAIDEN,

kipar, Waidhofen ob Ybbs-u, Dolenja Avstrija.

~~~~~

Uradne
in trgovske

KOVERTE

s firmo priporoča

KAT. TISKARNA

v Ljubljani.

~~~~~

~~~~~

Premovana

Jožef Deiller,

tovarna cerkvene oprave in izdelovalnica paramentov,

Dunaj, VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik: Franc Brückner.

Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor:

pluviali, dalmatike, velumi, stole, baldahini, bandera itd. itd.,

pa tudi ~~~~~ (26—6) ~~~~~

cela mašna obleka v najprilnejši obliki.

~~~~~

Cerkveni paramenti. ~~~~~

~~~~~